

Siis wötta ue aasta sees
Küüd kergita ta ello:
Sa oled ainus abimees
Ni römo, kui ka hådda sees
Oõ Jõsand Loja Jummal!

Kuš on veel mõnned rummalad
Kes usk'wad tühja mahti
Ja tenib wöerad jummalad,
Te selle silmad lahti
Et temma Sinno heldust näåb,
Mis igaweste seisma jáåb,
So sarnast teist ei olle!

Üks innime, kes lihbast, luust,
Ei peaks mitte sôma
Küüd ennam árrafeeltud puust,
Waid wasto rinda lõma
Ja hûudma: „Jõsand hallasta!
„Ja tühjast tembust puhhasta,
„Et so peal üksnes lodan!“

So heldust, helde Jummal!
Kül ollen laialt näinud,

Mis hådda páimil oled Sa,
So rahwale siin teinud,
Kes tånnamataks siiski jáid
Ra siis, kui helde aasta tõid,
Weel rahbul keik ei olnud!

Oõ armas Jesus hallasta
Weel siiski meie peale,
Et uel aastal römuga
Siin kuleme so heale,
Mis seisab lahti meie ees
So falli pühha sõnna sees,
Kül ühhest aastast teise.

Sa meie pudust árra tead
Ring oled rohkest annud
Ni waimule, kui ihhul' head,
Kui pöld fai wilja fannud:
Ra járves, jões ja merre wees,
Kuš falla ellab, siggib sees,
Meil' rohkest toiduks annud.

Oõ kule rahwa palve heält,
Sa armas ello Loja!